

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. maja 2020. godine
Br. ref.:RK1570/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI06/20

Podnosilac

Migjen Selmani

**Ocena ustavnosti
presude Vrhovnog suda Kosova ARJ-UZVP. br. 95/2019 od
29. jula 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Migjen Selmani, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Vrhovnog suda Kosova ARJ-UZVP. br. 95/2019 od 29. jula 2019. godine.
3. Podnosilac zahteva je gore navedenu odluku primio 13. septembra 2019. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su podnosiocu zahteva navodno povređena prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i na pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 14. januara 2020. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 14. januara 2020. godine, predsednica Suda imenovala je sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca, a dana 17. januara 2020. godine, imenovala je Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha (članovi).
8. Dana 24. januara 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Vrhovni sud o registraciji zahteva i poslao mu njegovu kopiju, a takođe, obavestio je i Osnovni sud u Prištini o registraciji zahteva i zatražio od njega da dostavi Sudu povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
9. Dana 28. januara 2020. godine, Osnovni sud u Prištini je dostavio Sudu traženi dokument.
10. Dana 13. maja 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva od 26. februara 2010. godine zaposlen kao stručnjak za borbu protiv korupcije u Specijalnom odeljenju za borbu protiv korupcije u okviru Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo.
12. Dana 6. januara 2011. godine, Vlada Republike Kosovo je odlukom br. 02/151, odlučila o tome da se plate civilnih službenika povećaju za vrednost od 30% od osnovne plate.
13. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva se zajedno sa još nekoliko zaposlenih, koji su bili na istom položaju i u istoj instituciji kao i podnosilac zahteva, obratio Ministarstvu javne uprave i zatražio njihovo uključivanje u sistem plata, odnosno povećanje plate u visini od 30% (na osnovu odluke Vlade Republike Kosovo br. 02/151 od 6. januara 2011. godine).
14. Dana 31. avgusta 2011. godine, Ministarstvo javne uprave je obavestilo podnosioca zahteva da će uključivanje u sistem plata sa povišicom biti izvršeno tek nakon što Specijalno tužilaštvo Kosova dostavi pismeni dokaz o tome da postoji dovoljno finansijskih sredstava za to.
15. Dana 8. februara 2013. godine, podnosilac zahteva se zajedno sa ostalim zaposlenima, obratio Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo sa zahtevom da se izvrši odluka Vlade Republike Kosovo br. 02/151 od 6. januara 2011. godine.
16. Dana 4. marta 2013. godine, Tužilački savet Kosova je odlukom KPK/br. 55/2013 odbio njihov zahtev sa obrazloženjem da oni ne mogu iskoristiti pravo na povećanje plate jer nisu taksativno uključeni u odluku Vlade Republike Kosovo br. 02/151 od 6. januara 2011. godine.
17. Dana 22. marta 2013. godine, podnosilac zahteva se obratio Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Republike Kosovo (u daljem tekstu: NNOCSK) i zatražio da se poništi odluka Tužilačkog saveta Kosova KPK/br. 55/2013 od 4. marta 2013. godine.
18. Dana 22. aprila 2013. godine, NNOCSK je odlukom br. 1071/2013, odbio zahtev podnosioca zahteva sa obrazloženjem da podnosilac zahteva ima fiksnu platu van sistema plata civilnih službenika Kosova, i stoga ne može da uživa povišicu od 30% utvrđenu odlukom Vlade Republike Kosovo br. 02/151 od 6. januara 2011. godine.
19. Dana 3. maja 2013. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini, osporavajući zakonitost odluke NNOCSK-a br. 1071/2013 od 22. aprila 2013. godine.
20. Dana 7. jula 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom A. br. 612/2010, usvojio, kao osnovan, tužbeni zahtev podnosioca zahteva te poništio odluku NNOCSK-a br. 1071/2013 od 22. aprila 2013. godine i vratio predmet na ponovno odlučivanje. U ovoj presudi Osnovnog suda je, između ostalog, navedeno da *“proizilazi da pobijana odluka sadrži takve nedostatke zbog*

kojih se ne može ispitati njena zakonitost. Nedostaci se sastoje u bitnim povredama odredaba Zakona o upravnom postupku [...]. Osporena odluka je pravno nejasna i protivrečna sama sebi i svom obrazloženju”.

21. Dana 1. septembra 2015. godine, NNOCSK je odlučujući u ponovljenom suđenju, odlukom A/02/388/2015, odbacio, kao nedozvoljenu, žalbu podnosioca i obrazložio da podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva zbog toga što isti nije izjavio žalbu protiv odluke KPK/br. 55/2013 pred organom u kome je zaposlen, odnosno Komisijom za žalbe Tužilačkog saveta Kosova.
22. Dana 30. septembra 2015. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Osnovnom sudu u Prištini protiv odluke NNOCSK-a A/02/388/2015 od 1. septembra 2015. godine, smatrajući da gore navedena odluka sadrži brojne nedostatke, da je nejasna, a štaviše protivrečna je obrazloženju odluke NNOCSK-a iz 2013. godine.
23. Dana 14. novembra 2017. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom A. br. 1669/15 odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva. U ovoj presudi, između ostalog, se navodi da pošto nisu iscrpljena unutrašnja sredstva žalbe od strane podnosioca, zahtev je preuranjen. U ovoj presudi se navodi: [...] *Sud je ocenio kako navode podnosioca zahteva u tužbi tako i izjave na raspravi, ali iste kao takve nije mogao da usvoji kao osnovane u ovoj upravnoj stvari jer je ocenio da nemaju uticaja na drugačije odlučivanje”.*
24. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv presude Osnovnog suda u Prištini A. br. 1669/15, navodeći pogrešno utvrđeno činjenično stanje, pogrešnu primenu materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka.
25. Dana 18. marta 2019. godine, Apelacioni sud je presudom A. A. br. 30/2018 odbio žalbu kao neosnovanu, te potvrdio presudu Osnovnog suda u Prištini A. br. 1669/15. U svojoj presudi, Apelacioni sud je naveo da pravno stanovište prvostepenog suda smatra pravilnim i utemeljenim na zakonu i da je činjenično stanje pravilno utvrđeno.
26. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo Vrhovnom sudu zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, navodeći pogrešnu primenu materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka.
27. Dana 29. jula 2019. godine, Vrhovni sud Kosova je presudom ARJ-UZVP. br. 95/2019, odbio, kao neosnovan, zahtev podnosioca za vanredno preispitivanje sudske odluke, smatrajući da su navodi podnosioca zahteva neosnovani jer ne utiču na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud.

Navodi podnosioca zahteva

28. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su osporenim odlukom povređena njegova prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje],

članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] i članom 55. [Ograničenje prava i osnovnih sloboda] Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP.

29. Podnosilac zahteva u suštini tvrdi da su redovni sudovi pogrešno i nepotpuno utvrdili činjenično stanje. Podnosilac zahteva nije dalje izložio kako je došlo do povrede prava zaštićenih Ustavom, koja je samo pomenuo u svom zahtevu.
30. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da ukine osporenu odluku i druge odluke povezane sa osporenom odlukom, a takođe tražio je da se predmet vrati na ponovno suđenje.

Prihvatljivost zahteva

31. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.
32. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

33. U nastavku, Sud takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani Zakonom. S tim u vezi, Sud se poziva na član 47. [Individualni zahtevi], član 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49.
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

34. Sud se dalje poziva i na pravilo 30. [Računanje vremenskih rokova] i 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika:

Pravilo 30.
[Računanje vremenskih rokova]

„Vremenski rok određen Ustavom, Zakonom ili Poslovníkom će se računati na sledeći način:

[...]

(3) Kada je rok određen u mesecima, isti ističe na kraj istog kalendarskog dana u mesecu kada se desio taj događaj ili radnja od kada počinje računanje.

(6) Kada se u suprotnom rok završi u subotu, nedelju ili na dan službenog praznika, isti će se produžiti do isteka prvog sledećeg radnog dana.

Pravilo 39.
[Kriterijum o prihvatljivosti]

- 1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva“.

35. Sud se najpre poziva na datum uručenja konačne odluke koje se osporava od podnosioca ka i na datum podnošenja zahteva Sudu kako bi ocenio da li je podnosilac podneo zahtev u određenom zakonskom roku od 4 (četiri) meseca.
36. S tim u vezi, Sud naglašava da poslednju odluku u slučaju podnosioca zahteva predstavlja presuda Vrhovnog suda Kosova ARJ-UZVP. br. 95/2019, od 29. jula 2019. godine.
37. Podnosilac, u svom zahtevu, izjavljuje da je osporenu odluku primio 16. septembra 2019. godine, ali tu činjenicu nije dokazao povratnicom.
38. Na osnovu povratnice koju je Osnovni sud u Prištini dostavio Sudu u svom odgovoru od 28. januara 2020. godine, primećuje se da je podnosilac osporenu odluku primio 13. septembra 2019. godine.

39. Shodno tome, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva osporenu odluku primio 13. septembra 2019. godine, dok je svoj zahtev podneo Sudu dana 14. januara 2020. godine (utorak), što znači da je zahtev podnosioca podnet van određenog zakonskog roka.
40. Pozivajući se i na sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava (ESLJP), Sud ukazuje na to da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, ta da promoviše pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji pokreću ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da se spreči da organi i druge zainteresovane strane budu u stanju neizvesnosti u dužem vremenskom periodu (vidi slučajeve Suda, KI140/13, podnosilac zahteva *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24, KI49/18, podnosilac zahteva *Ilmi Sopa*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. novembra 2018. godine, stav 55, KI109/19, podnosilac zahteva *Mehmet Qerimi*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. februara 2020. godine, stav 37; vidi, takođe, predmete ESLJP-a *Olivier Gaillard protiv Francuske*, br. 47337/99, od 11. jula 2000. godine; *Franz Hofstädter protiv Austrije*, br. 25407/94, od 12. septembra 2000. godine).
41. Ovaj rok takođe omogućava eventualnom podnosiocu da razmotri da li želi da podnese zahtev i da odluči o konkretnim prigovorima i argumentima koje će izneti (vidi slučajeve Suda, KI49/18, podnosilac zahteva *Ilmi Sopa*, rešenje o neprihvatljivosti od 22. novembra 2018. godine, stav 56; KI109/19, podnosilac zahteva *Mehmet Qerimi*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. februara 2020. godine, stav 38). To ujedno, olakšava utvrđivanje činjeničnog stanja u slučaju jer protokom vremena svako pošteno ispitivanje pokrenutih pitanja postaje problematično (vidi odluku ESLJP-a *Nee protiv Irske*, br. 52787/99, od 30. januara 2003. godine).
42. Sledeći sudsku praksu ESLJP-a, Sud naglašava da vremensko ograničavanje roka za ustavnu kontrolu koju vrši Sud upozorava pojedince i državne organe na vremenski period posle kojeg takva kontrola nije više moguća (vidi *mutatus mutandis* odluke ESLJP-a *Walker protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 34979/97, od 25. januara 2000. godine; *Sabri Güneş protiv Turske*, od 29. juna 2012. godine, stav 40).
43. Stoga, Sud utvrđuje da zahtev podnosioca nije podnet u zakonskom roku koji je propisan članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika. Shodno tome, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv jer je podnet van propisanog zakonskog roka.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 39 (1) (c) Poslovnika, dana 13. maja 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi